

“HEB UW NAASTE LIEF ALS UZELF”

DAGBOEK

Omstreeks 1890 — Niet eerder gepubliceerd.

Door Ellen G. White

En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: Spreek tot de ganse vergadering der kinderen Israëls, en zeg tot hen: “Gij zult heilig zijn, want Ik, de HEERE, uw God, ben heilig. Gij zult een iegelijk zijn moeder en zijn vader vrezen, en mijn sabbatten houden: Ik ben de HEERE, uw God. Wendt u niet tot afgoden, en maakt u geen gesmolten goden: Ik ben de HEERE, uw God. En indien gij den HEERE een vredeoffer zult offeren, zo zult gij het offer naar eigen goeddunken brengen.” Leviticus 19:1-5

[Eerste pagina's ontbreken.]

Noch eigendom, noch titel heeft enige waarde in de ogen van God als zijn hart verdorven is. God heeft alle mensen gelijk geschapen en God kent geen aanzien des persoons. Liefde tot God zal net zo zeker geopenbaard worden in tedere sympathie en liefde voor de naaste, omdat Christus Zijn leven gaf om de mens te kopen en terug te brengen naar God.

De vraag werd door de wetgeleerde aan Christus gesteld: “Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven? Hij zei tegen hem: “Wat staat er in de wet geschreven?” “hoe leest u?” En hij antwoordde en zei: “U zult de Heere, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand; en uw naaste als uzelf.” [Lukas 10:25-27.] Christus antwoordde: “Doe dit en u zult leven.” En hij, bereid zichzelf [zijn Farizeïsme] te rechtvaardigen, zei tegen Jezus: “En wie is mijn naaste?” [Verzen 28, 29.] Dan hebben we het onderwerp krachtig geïllustreerd door de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan.

De arme man wordt gewond en gekneusd gepresenteerd en heeft behoefte aan medeleven van de mens. Hij wordt aangekeken door de

priester, iemand die een heilig ambt bekleedt. Hij keek naar hem en zag hem in zijn lijden, [maar] het was te veel moeite om zijn plicht jegens de lijdende mensheid te vervullen. Hij verkeerde in een lijdende toestand, maar [de priester] verleende hem geen hulp en stak over naar de andere kant. Zelfs een lijdend dier had hulp moeten krijgen, maar hij dacht: waarom zou ik deze verantwoordelijkheid op mij nemen? en [hij] liep aan de andere kant voorbij. En eveneens een Leviet, iemand die, volgens Gods orde, zeer bevoorrecht was om speciale zorg te dragen voor dergelijke gevallen. Hij passeerde die kant op, hij keek [naar de gewonde man] en toen [hij] zijn hulpeloze, lijdende toestand zag, passeerde hij aan de andere kant. Maar een zekere Samaritaan was onderweg en kwam waar hij was, en toen hij hem zag, had hij medelijden met hem. Hij keek naar hem met een bepaald doel. Hij voorzag in zijn behoeften. Deze beeldspraak in deze gelijkenis wordt [gebruikt] om de mens zijn verplichting tegenover zijn medemens te leren, om sympathie voor hem te voelen.

Opnieuw legt Christus de last op de aanwezigen, vooral de rechtsgeleerde, om zelf uit te spreken wie de ware naaste was van zijn medemens [die] onder tegenspoed leed. De rechtsgeleerde dacht Christus in zijn vraag met betrekking tot de wet, in de val te lokken en Hem ertoe te brengen iets te zeggen dat hij als aanklacht tegen Hem kon gebruiken om de beslissingen van de priesters en heersers te bevestigen dat Hij een gevaarlijke man was. Jezus las zijn voornemens en regelde de zaak [zo] dat de onderzoeker, Zijn verleider, de vraag zelf zou beantwoorden en de listige priesters en heersers de oudtestamentische beginselen van waarheid zou voorleggen, die vervat zijn in de verreikende beginselen van de wet van God. Zo overwon Jezus de listige verlangens van Zijn vijanden [om] de essentiële waarheden van het Evangelie uit te leggen. De rechtsgeleerde luisterde met ingehouden adem om de vraag van Christus te horen: “Wie van deze drie was, denkt u, de naaste van hem, die in de handen van de dieven viel?” En de rechtsgeleerde zei: “Hij die hem barmhartigheid betoonde.” Toen zei Jezus tegen hem: “Ga en doe hetzelfde.”

Het hele evangelie is een voortdurende uitleg van misverstanden en het ophelderen van moeilijkheden die Satan weet te creëren om de geesten te verbijsteren. Jezus gaf antwoorden op deze vragen die waardevoller zijn dan goud. Hoe kostbaar voor allen die de Weg, de Waarheid en het Leven willen kennen. Jezus omhulde de waarheid met zo'n helderheid van taal en gaf frisheid aan de waarheid door illustraties te [gebruiken] die iedereen in het dagelijks leven tegenkomt. Het is net zo waardevol om in je op te nemen en te beoefenen alsof Jezus nu in ons midden zou zijn en tot ons zou spreken, in eenvoudige maar krachtige taal, zoals nog nooit iemand gesproken heeft.

De waarheid was verdraaid, gemystificeerd, [en] vermengd met bijgeloof en traditie, [zodat] zij in veel geesten haar oorspronkelijke zuiverheid en doelbewuste belang had verloren. De woorden van Jezus veegden de valse interpretaties weg, maakten de verdraaiingen van de waarheid duidelijk, en toonden door eenvoudige illustraties de noodzaak van menselijke vriendelijkheid, mededogen en liefde; de ware, principes van de geboden van God die de ziel hervormen. En zo maakte elke poging om de waarheid te mystificeren en te bedekken met een massa aan onzin, het noodzakelijk om de bindende aanspraken van de wet van de Vader en de gerechtigheid van Christus, duidelijker en met meer beslistheid uit te leggen. [Hij] maakte de waarheid scherper en krachtiger, en legde Gods voorschriften uit in de eenvoudigste, duidelijkste illustraties, in tegenstelling tot onjuiste meningen, [zodat] de les vereeuwigd zou worden in de geest van degenen die oren hadden om te horen en een hart om te verstaan. Zo is God voortdurend aan het werk om een stevig fundament te leggen van principes die voor altijd stand zullen houden, want Hij tilt de standaard van religie in brede zin op en presenteert de kostbare waarheid in [het] nieuwe raamwerk van het evangelie.

Juist de fouten en misvattingen van verduisterde geesten brengen lessen voort die het essentieel maken voor de gemeente om onder alle omstandigheden godsvrucht te beoefenen, niet alleen voor degenen die tot onze gemeente behoren, maar voor iedereen die genade en hulp nodig heeft. Jezus liet zien dat niemand gered wordt door lid te zijn van een bepaalde kerk, [maar] als individuele gelovigen in Jezus Christus als

hun persoonlijke Verlosser. Er zijn velen die tot een kerk of gemeente behoren, maar [die] niet tot Christus behoren. Het evangelie is de reddende kennis van een persoonlijke Verlosser, Jezus Christus. De vraag is: zijn wij verenigd met Christus en groeien wij op tot de volledige gestalte van Jezus Christus? Leren we een intelligente kennis van onze verantwoordelijkheid, eerst als een zegen, tegenover de leden van onze eigen familie, [en dan] tegenover onze medemensen? Leren [we] eerst thuis en geven we tegelijkertijd invulling aan het liefhebben van onze naasten als onszelf? Streven we er dagelijks naar om niet egoïstisch en egocentrisch te zijn? Cultiveren we de eigenschappen van Jezus, die de eigenschappen van God zijn? Laten we Leviticus, hoofdstuk 19, [verzen] 1-18 lezen. Zoals God heilig is, zo moeten wij heilig zijn om door God geaccepteerd en goedgekeurd te worden.

KRACHT
VAN
BOVEN

Voor meer informatie kijk op
www.krachtvanboven.nl
Letters and Manuscripts Vol. 6 (1889-1890)